

Noten

Noot 1 (zie blz. 2501)

De commissie voor het Onderzoek van de Geloofsbriefen heeft de eer het volgende te rapporteren. In handen van de commissie is gesteld, behalve de geloofsbrief van mevrouw G.A. Verbeet te Amsterdam, de volgende missive van de voorzitter van het Centraal Stembureau voor de verkiezing van de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal: een afschrift van zijn besluit van 11 december 2001, waarbij in de vacature ontstaan door het ontslag van de heer R. van Gijzel te 's-Gravenhage, wordt benoemd verklaard tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal mevrouw G.A. Verbeet te Amsterdam. Uit de bij de geloofsbrief gevoegde stukken blijkt, dat zij de vereiste leeftijd heeft bereikt. Voorts blijkt uit een verklaring van de benoemde, dat zij geen betrekkingen bekleedt welke onverenigbaar zijn met het lidmaatschap der Kamer, terwijl aan de commissie ten aanzien van haar niet is gebleken van enige omstandigheid welke haar Nederlanderschap in twijfel zou moeten doen trekken, noch van enige omstandigheid, ten gevolge waarvan zij op grond van artikel 54 der Grondwet van het kiesrecht ontzet zou zijn. De commissie stelt derhalve voor als lid der Kamer toe te laten, nadat zij de bij de wet van 27 februari 1992, Stb. 120, voorgeschreven verklaringen en beloften zal hebben afgelegd, mevrouw G.A. Verbeet te Amsterdam.

Noot 2 (zie blz. 2526)

ILLEGALE ARBEID BESTRIJDEN

10 punten om de werking van de arbeidsmarkt te verbeteren en illegale arbeid te voorkomen en te bestrijden

CDA-Tweede Kamerfractie, december 2001

Het welvarende Westen wordt geconfronteerd met groeiende migratiestromen van mensen die huis en haard verlaten hebben, veelal vanwege slechte financiële of sociaal-economische omstandigheden. Deze groep migranten komt via de asielprocedure of met een tewerkstellingsvergunning ons land

binnen, maar ook via illegale wegen. Ons land kent daardoor een groot aantal illegaal verblijvende mensen. Malafide bemiddelingsbureaus maken hiervan gebruik door illegaal verblijvenden als arbeidskracht aan te bieden aan werkgevers die te maken hebben met personeelstekorten.

Illegale arbeid is een lang bestaand en complex probleem. Ondanks tal van overheidsmaatregelen ter bestrijding ervan, neemt de omvang eerder toe dan af. Ook bemiddeling van illegale arbeidskrachten door malafide uitzendbureaus en loonbedrijven is sterk gegroeid.

Om hoeveel banen en mensen gaat het?

De omvang van illegale arbeid is aanzienlijk: naar schatting tussen de 35 000 en 50 000 arbeidsjaren of volledige banen worden vooral ingevuld door illegaal in Nederland verblijvende personen. Daarnaast wordt een groot deel vervuld door tijdelijke arbeidsmigranten. Het resterende deel wordt onder meer door asielzoekers ingevuld. In Nederland verblijven naar schatting 50 000 tot 100 000 illegalen die ook illegaal werkzaam zijn. De meesten zijn afkomstig uit Turkije, Marokko, andere Afrikaanse landen en Oost-Europa.

Waarom illegale arbeid? Motieven voor illegale tewerkstelling

De tewerkstelling van illegalen wordt vooral verklaard uit het tekort aan legaal personeel. Dit tekort valt onder meer te verklaren vanuit het teruglopende aanbod van «traditionele» arbeids-/hulp-/invalkrachten als scholieren en vrouwen, voor met name het opvangen van de seizoenspieken. Daarnaast zien werkgevers zich vanwege de scherpe prijsconcurrentie (ook vanuit het buitenland) aangewezen op zo goedkoop mogelijke arbeidskrachten. Voor een gedeelte bieden deze arbeidskrachten zichzelf aan, maar ook (malafide) loonbedrijven en uitzendbureaus bieden personeel «onder de prijs» aan. Illegalen veelal werken veelal voor 10 á 15 gulden en soms zelfs voor 5 tot 8 gulden per uur, in plaats van voor het normale uurloon van circa 35 gulden. Werkgevers kunnen tenslotte in de huidige situatie op eenvoudige wijze illegale arbeidskrachten werven. De pakkans is laag en dat geldt ook voor

de strafmaat voor illegale tewerkstelling, en de op basis daarvan opgelegde boetes en ontnemingsvorderingen.

Voor illegalen zelf zijn de verdiensten het belangrijkste motief – die liggen nog altijd fors hoger dan de inkomsten die men in het eigen land kan verwerven. Op hun beurt is het eenvoudig om op illegale wijze aan werk te komen. Er bestaan vele vormen van identiteitsfraude; onder andere het werken met valse paspoorten en/of «geleende» en «dubbele» sofi-nummers.

Illegale tewerkstelling onacceptabel
Illegale tewerkstelling is wat het CDA betreft **onacceptabel**, en wel om de volgende redenen:

- Er bestaat nog altijd een grote arbeidsreserve van legale werkzoekenden. Werkzoekenden in Nederland (en de EER) worden door illegale arbeid belemmerd in het vinden van werk. Dat is niet alleen vanuit sociaal oogpunt voor de werkzoekenden onwenselijk, maar ook vanuit economisch perspectief.
- De Nederlandse samenleving wordt fors benadeeld door de gedeerde belasting- en premieinkomsten.
- Illegale tewerkstelling leidt binnen een sector tot oneerlijke concurrentieverhoudingen. Bedrijven die zich wel aan de regels houden (de meerderheid) zijn hiervan de dupe.
- Wanneer binnen een bepaalde sector veel illegale arbeid plaatsvindt, is dat niet goed voor het imago die sector. Werken in de betreffende sector wordt daardoor minder aantrekkelijk.
- Een ruime «arbeidsmarkt» voor illegale tewerkstelling leidt tot een aanzuigende werking op nieuwe illegale migranten.
- Minstens zo belangrijk: de leef- en werkomstandigheden van de illegale arbeidskrachten zelf zijn in de regel slecht. Net als de arbeidsomstandigheden en arbeidstijden voldoen deze niet aan de Nederlandse normen. Deze sociale uitbuiting, die ook voortkomt uit het zeer lage loon (ver beneden het minimum), is onacceptabel.

Al veel is gebeurd, maar niet genoeg
Om illegale arbeid tegen te gaan en legale tewerkstelling te bevorderen, zijn in het verleden tal van maatregelen genomen op het gebied van wet-